

[Pernille Forchhammer]

mener vi også, de skal have en chance. Sydafrikas regering skal have en chance for at vise, at man ikke blot ønsker at reformere apartheid til en mere spiselig form. Først når den endelige ophævelse af apartheid gennem en ny forfatning er gennemført, er Socialdemokratiet parat til at løfte de økonomiske sanktioner og handelsboycotten.

Udenrigsministerens tale giver mig anledning til nogle få ekstra bemærkninger. Lad mig starte med at slå fast, at Socialdemokratiet aldrig har givet positiv tilslutning til EF's ophævelse af forbudet mod nye investeringer, men alene til ophævelsen af stop for sportslige, kulturelle og akademiske kontakter. Vi kan derfor ikke tages til indtægt for, at disse ændringer nødvendigvis skal føre til en ændret dansk holdning. Vi har hele tiden forbeholdt os retten til at opretholde de danske sanktioner.

Vi er ikke i dag parat til at give en melding vedrørende spørgsmålet om Walvis Bay, men jeg skal i næste uge deltage i en international konference i Namibia, og jeg vil dér bringe spørgsmålet op over for de lokale regeringsrepræsentanter. Principielt mener Socialdemokratiet, at Walvis Bay bør være en del af Namibia, og vores holdning til dette spørgsmål vil derfor være påvirket heraf.

Vi er som alle andre interesseret i en hurtig afvikling af sanktionerne mod Sydafrika, men det er en klar forudsætning, at apartheid er uigenkaldeligt afskaffet.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det var jo ikke en tale med overraskelser i fra Socialdemokratiets ordfører, men der er et emne, som fru Pernille Forchhammer behændigt undlader at tage op, nemlig spørgsmålet om, hvordan resten af verden i øjeblikket reagerer på de overordentlig positive signaler, initiativer og lovforslag osv., der fremsættes i Sydafrika. Resten af verden, herunder EF og nogle af de nordiske lande osv., beskæftiger sig i øjeblikket med afviklingen af sanktionerne. Argumentationen for, at vi skulle være med i sanktionspolitikken, i hvert fald det, der har været flertallets argumentation her i Folketinget – et synspunkt, som vi ikke har delt – har været, at når en hel verden prøvede at lægge pres på et land, skulle der nok ske noget. Nu gør en hel verden ikke det længere, fordi man rundt omkring i verden

har en større indsigt i, hvad der rent faktisk foregår i Sydafrika, har kendskab til de lovforslag, der er blevet fremsat dernede. Der er altså nu tale om en flertalsregering modsat af, hvad vi er vant til på de breddegrader. Spørgsmålet er derfor i al sin enkelhed: Bliver det ikke absurd, at Danmark står tilbage som den sidste på fodboldbanen, når kampen er fløjtet af?

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

I Socialdemokratiet mener vi ikke, at dansk erhvervspolitik skal føres gennem vores Sydafrikapolitik, og jeg tror ikke, at nogen i dette Ting regner krisen i dansk erhvervsliv for at være grundet i den boykot og de sanktioner, i situationen i Sydafrika. Vi har i Danmark haft tradition for sammen med de øvrige nordiske lande at indtage en mere klar og utvetydig holdning på disse punkter, og jeg mener, at vi anstændigvis af hensyn til frihedsbegreber og almindelige menneskerettighedsbegreber bør fastholde denne holdning.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

I den halve snes år, jeg har beskæftiget mig med disse forhold, har der været en ting, som jeg har måttet undre mig over hele tiden, og det er den rædsel, der har været i dette høje Ting for overhovedet at indhente oplysninger om, hvad der skete dernede. Alt, hvad vi har fået af oplysninger, stammer fra pjecer, der er udgivet i nabolandene, af Sydafrikas værste modstandere; reel oplysning kommer der først frem nu.

Jeg vil specielt sige til Socialdemokraterne: Hvorfor tager ingen ledende Socialdemokrater kontakt med Sydafrikas nu lovlige ambassadør? Han er fuld af oplysninger, han har et helt moderne syn på disse ting og har hele tiden været blandt dem, der ville noget nyt. Men ingen ønsker at tale med Sydafrikas lovlige ambassadør. Derimod finder man alle mulige ærkebiskopper og andre, som rejser Jordan rundt og holder foredrag. Det er en fuldstændig misforståelse, at Mandela repræsenterer alle sorte i Sydafrika. Det er helt forkert. Der er mindst 4-5, der gør det, og der er ikke mindst Buthelezi. Ham forsøgte Centrum-Demokraterne i sin tid at bringe her til landet. Det lykkedes også, men der var få, der ønskede kontakt med Bu-